

δότους (1). Ἐπεμελήθη, δὲ μετὰ τῶν ἄλλων τροφίμων τὰς ὑπὸ τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἑλληνικοῦ Γυμνασίου γενομένας ἐκδόσεις.

Λήσταρχος.

Μιχαὴλ τὸ πρότερον ὀνομαζόμενος, μετεκλήθη εἴτα Ἐρμόδωρος νέος δὲ μεταβάς ἐκ τῆς γενεθλίου νήσου (Ζακύνθου) εἰς Ἰταλίαν ἐγένετο ὑπότροφος τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἑλληνικοῦ Γυμνασίου. Ἐκεῖθεν μετέβη εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῆς Φεβέρρας, καὶ διήκουσε Μάρκου τοῦ Ἀντιμάχου. Ἐκπαιδευθεὶς ἐκεῖ τὴν ἰατρικὴν ὁ Λήσταρχος μετέβη εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐν Χίῳ μετήρχετο τὸν ἰατρὸν. Ἐνταῦθα διατρίβων συνέγραψεν ἐπιστολάς πρὸς Βουδαῖον, Μαθηαῖον Δεβάρην, Λάζαρον Βοναμίκον, Γεώργιον Κορίνθιον, Ἰωάννην Ζυγομαλάν, καὶ Θεοφάνη Ἐλεαβούλκον, δημοσιευθείσας ὑπὸ Κρουσίου, Λαμίου, καὶ Μουστοξύδου.

Ἐν Χίῳ διατρίβων ὁ Λήσταρχος ἐπαίδευσεν νεανίσκους. Μεταβάς δὲ πάλιν εἰς Ἰταλίαν διωρίσθη καθηγητὴς ἐν Φεβέρρα (1546—7), ὅθεν κατὰ πρόσκλησιν τοῦ πατριάρχου Διονυσίου ἐπαναστρέψας ἐδίδασκεν εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἰδρυθέν Ἑλληνικὸν σχολεῖον, γράψας ἐκεῖ κατὰ Θεοδόσιον Ζυγομαλάν, Προτρεπτικὸν τοῖς σπουδάζουσι νέοις.

Ἐπανακάμψας εἰς Χίον ἐνυμεύθη ἐκεῖ, μετερχόμενος τὸν ἰατρὸν, καὶ διδάσκων τοὺς παῖδας μέχρι τοῦ 1560. Ἐν τῇ νήσῳ δὲ ταύτῃ πιθανῶς καὶ ἀπεβίωσε.

Συνέγραψεν ὁ Ἐρμόδωρος, κατὰ Κράτσον, καὶ ποιήματα ἐν ἀμοιτέραις ταῖς γλώσσαις, καὶ κατὰ τινὰς, παρατηρήσεις εἰς τὰ τοῦ Δημοσθένους (2).

Ὁ Λήσταρχος ἦν εἰς τῶν ἐπιφανῶν λογίων τοῦ 17. αἰῶνος. Παχώμιος ὁ Ῥουσάνος λέγει «Καὶ οὐκ ἔστι χώρα εἰς ἣν τις ἀφικόμενος οὐκ ἀκούει Ἐρμόδωρον ἐπὶ σοφίᾳ τε καὶ ἐπεικειᾷ θρυλλούμενόν τε καὶ ὑπερθειαζόμενον».

Τῶν παρ' αὐτῷ μαθητευσάντων τέσσαρες μὲν κληθροῦντο ἐν Χίῳ περὶ τῷ 1580· δέκα δὲ ἀλλαχοῦ (3) μεταξὺ τούτων ἦτο καὶ τις Δημήτριος χρηματίσας νοτάριος τοῦ ἡγεμόνος τῆς Μολδαβίας, «συμφοιτήσαντος τῷ Ἐρμόδωρῳ παρὰ Ἰωάννη τῷ Λασκάρει».

Πρὸς τοῦτον ἀπευθύνονται διάφοροι ἐπιστολαὶ Ἐλεαβούλκου, Ῥου-

(1) Ἑλληνομν. φολ. 4, καὶ 5.

(2) Ἑλληνομν. φολ. 10.—Π. Χιώτη, Ἱστορ. Ζακύνθου τόμ. Β.

(3) Θεοδ. Ζυγομαλὰς ἐν Γαργογερῶν.